

РЕШЕНИЕ

№ 3688

гр. София, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разглежда докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20221110206243 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 76/26.04.2022 г., издадено от А.С. – председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с което на Е. В. А., ЕГН *****, на основание чл. 24, ал. 1 във вр. с чл. 53 от ЗАНН за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1600 лв.

Недоволен от НП е останал санкционираният субект, който се е възползвал от правото си да го обжалва в законовия срок. В жалбата до съда се твърди, че НП е незаконосъобразно, издадено в противоречие на материалния закон и административнопроизводствените правила, при липса на пълно изясняване на фактическата обстановка. Първия наведен довод е свързан с разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, като се твърди, че НП е бил съставен след изтичането на тримесечен срок от откриване на нарушителя. Споделя се виждането, че длъжностните лица от КПКОНПИ въобще не са извършвали проверка за спазване на законодателството в областта, а посочването на датата 25.10.2022 г. е извършено произволно и с цел обслужване интересите на производството. Е. А. е бил поканен да се яви лично в седалището на институцията за съставянето му на АУАН, но посочения в поканата момент за явяване вече е бил минал. Същевременно се навежда, че при съставянето на НП е било допуснато превратно приложение на материалния закон. Представена е заповед на изпълнителния директор на ИА „АА“, с която жалбоподателят е бил преназначен в друга длъжност, като оповавайки се на това доказателствено средство се твърди, че Е. А. не е бил освобождаван от заеманата от него длъжност, а само е бил

преназначен/преместен на държавна служба в същата администрация със същия ранг и длъжност. Изменението на съществуващо служебно правоотношение не предполагало задължение за държавните служители да подават декларация по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, поради което се твърди, че не е било извършено административно нарушение. На следващо място жалбоподателят твърди, че наложеното му наказание било несправедливо. При отхвърляне на изложените мотиви се моли за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, а в условията на евентуалност – за изменение на наказателното постановление при намаляване размера на наложената санкция.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Михайлова, която поддържа жалбата и подробно изложените в нея съображения за отмяна на атакувания акт.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, изпраща процесуален представител в съдебно заседание в лицето на юрк. Ц.. В пледоарията си тя изразява становище по същество, според което жалбоподателят е следвало да подаде имуществена декларация в едномесечен срок от освобождаването си от длъжност, доколкото попадал в кръга задължени лица, описани в чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗККОНПИ.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 25.10.2021 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е извършена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ да подават декларации за имущество и интереси по чл. 37, ал. 1 от ЗПКОНПИ. В хода на проверката е установено, че Е. В. А. на длъжност ръководител на областен отдел „Автомобилна администрация“ - гр. Силистра не е подал в законоустановения едномесечен срок декларация по образец съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ.

По силата на Заповед № 56/21.01.2021 г. на изпълнителния директор на ИА „АА“ лицето Е. А. е бил преназначен от заеманата от него до този момент длъжност в длъжност началник на отдел „Контрол“ към Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – гр. Варна, считано от 01.02.2021 г. Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, с освобождаването му от длъжност за г-н А. е възникнало задължение да подаде декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от освобождаване на длъжността, т.е. от 01.02.2021 г. до 01.03.2021 г. Такава не е била подадена както към момента на съставяне на АУАН № ПР-580/02.11.2021 г., така и до издаване на атакуваното наказателно постановление.

При тези констатации свидетелката М. М. на длъжност „държавен инспектор“ в дирекция „ПР“ на КПКОНПИ съставила срещу Е. В. А. АУАН № ПР-580/02.11.2021 г. в присъствието на двама свидетели и при надлежното му връчването на нарушителя срещу подпис, за извършено нарушение на чл.

38, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, за това, че не е подал в законоустановения едномесечен срок от освобождаване на длъжност декларация за имущество и интереси, който е прието, че е изтекъл на 01.03.2021 г., а за дата на нарушението е приета 02.03.2021 г.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП № 76/26.04.2022 г., издадено от А.С. – председател на КПКОНПИ, с което на Е. В. А., ЕГН *****, на основание чл. 24, ал. 1 във вр. с чл. 53 от ЗАНН за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1600 лв.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитаната в съдебното заседание свидетелка М. М., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, които жалбоподателят е представил, и материалите от административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаната свидетелка, както и писмените доказателства, тъй като същите са логични, ясни, непротиворечиви и взаимно допълващи се.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът отчете, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен административен орган, спазена са формалните изисквания за съставяне и връчване на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Специфика бележи обстоятелството, че АУАН е връчен на нарушителя по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, като са спазени законовите правила за валидността на процедурата. Обстоятелството, че на поканата за явяване с оглед връчването на акта е вписана датата 02.10.2021 г. вместо 02.11.2021 г. съдът отдава на неволно допусната техническа грешка, която не е съществена, не опорочава производството и не засяга правото на защита на санкционираното лице, доколкото на последното е осигурена възможност за запознаване със съдържанието на акта при предявяването му от страна на служителите на Община Силистра. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност.

Спазени са всички срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна. В тази връзка, неоснователно е наведено от жалбоподателя възражение за неспазен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на АУАН. От събраните в съдебното

производство доказателства се установява, че на 25.10.2021 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е извършена проверка, в хода на която е установено извършеното от Е. А. нарушение, описано в АУАН и НП, респективно и тримесечният срок за съставяне на АУАН е започнал да тече именно от тази дата. Актът, с който е установено нарушението, е съставен на 02.11.2021 г., т. е. в рамките на законоустановения срок. По тези съображения доводите на жалбоподателя в противоположния смисъл са изцяло неоснователни и като такива не следва да бъдат споделени.

От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че Е. В. А. е административнонаказателно отговорно лице по смисъла на ЗПКОНПИ, тъй като в периода преди 01.02.2021 г. е попадал в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ и в качеството си на ръководител на областен отдел „Автомобилна администрация“ – гр. Силистра е бил задължен да подава декларации за имущество и интереси с информацията, конкретизирана в чл. 37, ал. 1, т. 1-6 и т. 9 от ЗПКОНПИ.

От обективна страна се доказва по несъмнен начин, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ вменява в задължение декларация за имущество и интереси да се подава в едномесечен срок от освобождаване на длъжността, а съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон декларацията за имущество и интереси се подава от лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт. Според чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ, сред кръга от лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон, са ръководителите/началници на областните отдели „Автомобилна администрация“, каквато функция именно е изпълнявало наказаното лице.

В процесния случай, с освобождаването му от длъжност с оглед заемането на друга такава, за лицето е възникнало задължение в едномесечен срок (до 01.03.2021 г.) да подаде декларация по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ. С неподаването на посочената декларация е осъществен съставът на вмененото на жалбоподателя административно нарушение. Касае се за противоправна форма на изпълнително деяние, изразяващо се в бездействие, намиращо проявление в неизпълнение на правно регламентирана дейност. Нарушението е формално по своя характер и признаците на състава му не включват настъпването на определен вредоносен резултат. С факта на установяване на нарушението законодателят презюмира настъпването на неблагоприятни за установения обществен ред правни последици, достатъчно значими по презумпция на закона, за да подлежат на санкциониране с предвидената в правната норма на ЗПКОНПИ санкция.

Разглеждайки въпроса за съответствието на административнонаказателното обвинение с приложимия материален закон, съдът не намери основания за отмяна на обжалвания акт по същество, доколкото последният е валиден, законосъобразен и правно издържан.

Доводите на жалбоподателя за допуснато нарушение в прилагането на материалния закон следва да бъдат квалифицирани като неоснователни. На първо място, от буквалния прочит на закона се установява, че задължението за подаване на декларация, чието неизпълнение е довело до ангажиране отговорността на Е. А., възниква при освобождаване на заеманата длъжност (чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ). Безспорно е по делото, че лицето е било преназначено на друга длъжност, но този факт не изключва обстоятелството, че с това, считано от 01.02.2021 г., предишната длъжност – ръководител на областен отдел „Автомобилна администрация“ – гр. Силистра, е била овакантена. Законовата регламентация на преназначаването в същото административно звено е уредена в чл. 82 от ЗДСл, като задължителни изисквания за изпълнение на процедурата са наличието на писмено съгласие на служителя за заемане на новата длъжност, както и съответствието на лицето с определени условия. С осъществяване на преместването се внася съществено изменение в служебното правоотношение между страните, като на промяна се подлагат неговите основни параметри, но без същото да се прекратява. Това само по себе си обаче не е относимо към съставомерността на процесното деяние, доколкото то е обвързано с един обективен критерий, а именно – освобождаването на длъжност в съответната административна служба. Освобождаването на длъжността „ръководите/началник на отдел“ в областния отдел на „АА“ – гр. Силистра е закономерна последица от преназначаването на държавния служител на друга позиция. Буквалното тълкуване на буквата на закона, заложен в правилото на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ дава основание на съда да заключи, че по силата на приложената по делото заповед за преназначаване, считано от 01.02.2021 г., за жалбоподателя е възникнало задължението да депозира пред Комисията декларация за имущество и интереси.

В подкрепа на гореизложеното е и фактът, че длъжността, на която нарушителят е бил преназначен, само външно съответства на заеманата от служителя до този момент позиция (що се отнася до класификация, дадена с Националния класификатор на професиите и длъжностите). Подробният анализ на фактите по делото показва, че всъщност се касае за длъжността началник на отдел „Контрол“, която не е идентична с овакантената такава и на още по-голямо основание – не попада сред регламентирани в чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ, което опровергава наведените в жалбата доводи от страна на въззивника. Същевременно, откроява се различие и между изпращащата институция – Областен отдел „Автомобилна администрация“ – гр. Силистра и приемащата такава – Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – гр. Варна, от което произтича несъответствие в йерархичните и субординационни връзки между двете административни единици, което от своя страна свързва преназначаването с преместване в различна администрация, с различна длъжностна характеристика и различен длъжностен ранг.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на

несъзнавана непредпазливост. Нарушителят не е предвиждал извършването на деянието и не е съзнавал неговия обществен опасен характер, но е бил правно задължен да стори това, като в конкретния случай не са налице пречки от обективно или субективно естество, които да препятстват протичането на изискуемата от закона съзнателна дейност.

По отношение на наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 1600 лева съдът намира следното: Предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ е относително определена в границата от 1000 до 3000 лв. В случая следва да се отчете липсата на смекчаващи отговорността обстоятелства и при преценка на факта, че към момента на издаване на обжалваното наказателно постановление лицето все още не е изпълнило регламентираното му от закона задължение за подаване на имуществена декларация. Предвид това съдът счита, че правилно е индивидуализиран размерът на санкцията, която следва да се понесе, като същият е определен около средните числени параметри на законовия интервал. Последното е пропорционално на осъщественото деяние и е от естество да допринесе за постигане целите на наказанието, заложи в чл. 12 от ЗАНН.

Не са налице предпоставки за третиране на процесното нарушение като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В случая не се установи наличието на смекчаващи обстоятелства, които биха могли да редуцират степента на обществена вредност на деянието в съпоставка с нарушенията от същия вид. Касае се за констатирано продължително бездействие, с което жалбоподателят е препятствал установяването на обстоятелствата касателно декларирането на имущество и интереси от страна на лица, заемащи висши публични длъжности. Извършеното деяние е от естество да благоприятства създаването на условия за незаконно придобиване на имущество и разпореждане с него. Особената значимост на засегнатите от нарушението обществени отношения изключва приложимостта на института на маловажността и изисква ефективното изпълнение на предвидената административна санкция.

Всички тези доводи водят този съдебен състав до крайния извод, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно, а като такова следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 76/26.04.2022 г.,

издадено от А.С. – председател на КПКОНПИ, с което на Е. В. А., ЕГН *****, на основание чл. 24, ал. 1 във вр. с чл. 53 от ЗАНН за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1600 лв., като **правилно и законосъобразно**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____